

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Karel Podolka a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Úřadu průmyslového vlastnictví na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Úřadem průmyslového vlastnictví a Městským soudem v Praze, ve věci žaloby o přezkoumání rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 8. 1. 2003, čj. O-83439,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeném dne 20. 11. 2003 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále „zvláštní senát“) se navrhovatel domáhá rozhodnutí kompetenčního sporu ve věci žalobců: A) G. M. M., B) J. O. M., C) T. A. A. T. o. M. t., D) N. M., proti Úřadu průmyslového vlastnictví, o přezkoumání rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 8. 1. 2003, čj. O-83439.

Navrhovatel – Úřad průmyslového vlastnictví – rozhodl dne 4. 4. 2002 o zamítnutí návrhu žalobců na výmaz kombinované ochranné známky ve znění „M.“. Rozklad proti tomuto rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Toto rozhodnutí bylo napadeno žalobou u Městského soudu v Praze, který však podanou žalobu svým usnesením ze dne 31. 10. 2003, čj. 5 Ca 60/2003-25 odmítl podle § 46 odst. 2 s. ř. s. s tím, že ochranná známka je statkem nehmotné povahy, tj. jinou majetkovou hodnotou, která je způsobilá být předmětem občanskoprávních vztahů ve smyslu § 118 odst. 1 občanského zákoníku. Jelikož Úřad průmyslového vlastnictví rozhodl v soukromoprávní věci, byli žalobci odkázáni na příslušný soud rozhodující v civilním řízení soudním (§ 244 a násl. o. s. ř. ve znění účinném po 1. 1. 2003).

Navrhovatel s tímto stavem nesouhlasí. Má za to, že pokud rozhodnutí správního orgánu má být, v rozsahu vymezeném žalobcem, nahrazeno rozsudkem soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení, byl by tento rozsudek v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Takový rozsudek by odporoval teorii dělby moci, na níž ústavní pořádek České republiky stojí. Navrhovatel dále polemizuje s názorem vysloveným Městským soudem v Praze, o kterém se domnívá, že vychází z nesprávné premisy, protože mezi občanskoprávní vztahy podřazuje i skutečnost, již je objektivní nehmotný

statek teprve konstituován. Namítá, že otázka, zda zápisem přihlášeného označení do rejstříku nedojde k zásahu do právem chráněných práv třetích osob, nemá povahu soukromoprávní, ačkoli je posuzována v kontradiktorním řízení. Veřejnoprávní povaha této otázky totiž vychází z toho, že není veřejným zájmem poskytovat privilegium výlučnosti v užívání konkrétního označení v případech, kdy by jeho poskytnutí bylo v rozporu s právy jiných osob. Výsledkem tohoto kontradiktorního řízení je zápis přihlášeného označení, či jeho odmítnutí. Teprve po tomto úředním poskytnutí ochrany předmětu průmyslového vlastnictví nastupuje jeho - převážně soukromoprávní - povaha.

Navrhovatel dochází k závěru, že rozhodovat o poskytnutí práv k předmětům průmyslového vlastnictví není okresní soud rozhodující v občanském soudním řízení, ale Úřad průmyslového vlastnictví a tím, že tato jeho rozhodnutí jsou přezkoumatelná ve správním soudnictví.

Zvláštní senát se před rozhodováním ve věci samé zabýval podmínkami, za nichž vůbec může věc projednat a o ní rozhodnout.

Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kompetenčním sporem, a to kladným, je podle § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků se obě jeho strany věci nechtějí zabývat a nechtějí vydat rozhodnutí, tedy popírají svoji pravomoc nebo věcnou příslušnost.

Stranami kompetenčního sporu jsou buď soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo soudy rozhodující v občanském soudním řízení a soudy rozhodující ve správním soudnictví.

Pokud na rubru návrhu je jako navrhovatel označen Úřad průmyslového vlastnictví a odpůrce Městský soud v Praze, mohlo by z toho vyznívat, že vzniká kompetenční spor mezi těmito orgány státní moci. Sám navrhovatel však z tohoto ustupuje, když v závěru svého návrhu vyslovuje, že rozhodovat o poskytnutí práv k předmětům průmyslového vlastnictví je Úřad průmyslového vlastnictví s tím, že tato jeho rozhodnutí jsou přezkoumatelná ve správním soudnictví.

Z obsahu návrhu je patrné, že spor mezi navrhovatelem a odpůrcem spočívá v právním hodnocení otázky, zda rozhodování o výmazu ochranné známky je rozhodováním v soukromoprávní věci. Spor tohoto charakteru, k

jehož řešení by byl povolán zvláštní senát, však může vzniknout pouze mezi soudem rozhodujícím v občanském řízení soudním a soudem ve správním soudnictví.

Správní soud (Městský soud v Praze) již svoji věcnou příslušnost popřel. Z návrhu ovšem neplyne, zda vůbec (jakož i kdy a u kterého soudu) byla podána žaloba podle § 244 a násl. o. s. ř. Nicméně teprve po podání takové žaloby by soud rozhodující v občanském soudním řízení posuzoval naplnění podmínek řízení, tedy i otázku své věcné příslušnosti. Teprve jestliže by došel k závěru, že věc patří do věcné příslušnosti soudu rozhodujícího ve správním soudnictví, navrhl by zvláštnímu senátu, aby spor o věcnou příslušnost rozhodl. Takový návrh by pak z jeho strany byl popřením jeho věcné příslušnosti; teprve jeho podáním by vznikl kompetenční spor ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů.

V souladu se shora uvedeným je nepochybné, že v souzené věci nevznikl kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Zvláštní senát proto návrh odmítl jako předčasný, a to za přiměřeného použití ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. února 2004

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu